

ΘΕΑΤΡΟ: «ΑΝΤΙΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΟΥ»

Αίσθηση γοητείας

ΠΡΩΤΑ απ' όλα πρόκειται για μία εμπνευσμένη συγγραφική ιδέα όσον αφορά το θέμα και τη διάρθρωση της πλοκής στο μουσικαλ «Αντίο κορίτσι μου» του Νιλ Σάιμον. Το συγκεκριμένο έργο προϋπήρξε με τη μορφή σεναρίου και η ταινία είχε τον τίτλο «The goodbye girl». Το 1993 ο συγγραφέας τη διασκεύασε σε μουσικαλ. Οντως θεματικά στο «Αντίο κορίτσι μου» ο Νιλ Σάιμον κατορθώνει να καλύψει πολλαπλά επίπεδα κατά την εξέλιξη μιας ιστορίας που σφύζει από θεατρικότητα. Δημιουργεί δύο χαρακτήρες, έναν ηθοποιό και μία χορεύτρια που συναντιούνται στο χάος της Ν Υόρκης «σήμερα». Εκείνος με έναν θλασσο που πειραματίζεται και εκείνη, απογοητευμένη ερωτικά, να ψάχνει για δουλειά έτσι ώστε να μπορέσει να επιβιώσει μαζί με την κόρη της.

Ακριβώς επειδή οι κύριοι χαρακτήρες είναι καλλιτέχνες στο χώρο μιας πόλης που τρέχει και τους αγνοεί, το συγκεκριμένο θέμα στη μορφή του μι-

ουζικαλ ανοίγει αποκάλυπτα τους ορίζοντες ενός υπέροχου θεάματος όπου εκτός από την άφθονη μουσική, το χορό και το τραγούδι, η γοητεία και η αίσθηση της θεατρικότητας επανέλνεται από την παρουσία «του θεάτρου μέσα στο θέατρο», καθώς ο Ελιοτ, ο ήρωας του έργου, συμμετέχει σε μία παράσταση που παρουσιάζεται επί σκηνής.

Ευθύβολη η μετάφραση των Γ. Κιμούλη και Ζ. Αρμάου, αποτελεί το πρώτο βήμα γι' αυτήν την πολύ καλή παράσταση που φαίνεται ότι έχει κτιστεί προσεκτικά και με μεράκι. Η σκηνοθεσία του Γ. Κιμούλη αποδεικνύεται εύστοχη και ευρηματική, καθώς όλα κινούνται απόλυτα ρυθμισμένα, με ταχείς ρυθμούς, αφοπλιστική θεατρικότητα και μια ανάλαφρη αίσθηση γέλιου που δεσπόζει επί σκηνής. Σε αυτό συμβάλλουν τα εμπνευσμένα σκηνικά και κοστούμια της Φωτεινής Δήμου, οι εύκαμπτες και εύρυθμες χορογραφίες της Τζέιν Γκίμπσον, οι εύστοχοι φωτι-

Κριτική από την ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΡΑΠΑΝΑΚΗ

σμοί του Ρικ Φίσερ καθώς και η επιτυχημένη μουσική προσαρμογή του Α. Παπαδημητρίου σε απόλυτα εναρμονισμένους στίχους του Αρη Δαβαράκη. Επιπλέον τα γρήγορα και ρυθμικά χορευτικά σύνολα του μπαλέτου και η ακατάλυτη δύναμη της ζωντανής ορχήστρας σε μουσική διεύθυνση Γ. Θεοδοσιάδη, συνθέτουν τη μεθυστική γοητεία ενός πολύ καλού μουζικαλ.

Ο Γ. Κιμούλης είναι ένας χαρισματικός Ελιοτ, γρήγορος, επιδέξιος. Τονίζει το πηγαίο χιούμορ που ενσωματώνεται στον χαρακτήρα, συμπαρασύ-

ροντας το κοινό σε αλληπάλληλες στιγμές γέλιου. Η Δ. Χατούπη με μπρίο ενσαρκώνει την επιθετικότητα, τις ανασφάλειες αλλά και τη θηλυκότητα της Πάλα. Εξαιρετική είναι η ερμηνεία της Κ. Μουτσατσου που εκφράζει εξάισια την ανάλαφρη παρουσία της Λούσου, η οποία ζει σε έναν κόσμο παιδικής αφέλειας που διατυπώνεται με άνεση και χιούμορ.

Στο θέατρο «Παρκ» το «Αντίο κορίτσι μου» αναδεικνύει την ανάλαφρη αίσθηση της γοητείας ενός καλοφτιαγμένου μουζικαλ.

ΝΙΚΗ
11 Σεπ 97